

PRUDENTIUS M. AURELIUS CLEMENS (348 † post 405)

LIBER CATHEMERINON

- 733   III, 141. Fit caro vivida sermo Patris,
numine quam rutilante gravis
non thalamo, neque iure tori,
nec genialibus illecebris
intemerata puella parit.¹ PL
59, 806
- 734   IX, 19. O beatus ortus ille, virgo cum puerpera PL
59, 864
edidit nostram salutem, feta sancto Spiritu,
et puer redemptor orbis os sacratum protulit.²
- 735   XI, 53. Sentisne, virgo nobilis, PL
59, 894
matura per fastidia
pudoris intactum decus
honore partus crescere?
O quanta rerum gaudia
alvus pudica continet!
ex qua novellum saeculum
procedit, et lux aurea [...] ³

LIBER APOTHEOSIS

- 736   435. Ex quo mortalem praestrinxit spiritus alvum PL
59, 959
Spiritus ille Dei, Deus, et se corpore matris
induit, atque hominem de virginitate creavit:
delica damnatis tacuerunt sortibus antra [...] ⁴
- 737   563. Haec nos in domini virtute et laude perenni PL
59, 968
non sequimur; sequimur, nullo quod semine terrae
germinat: immundum quod non de labe virili
sumit principium; tener illum seminat ignis,
* non caro, nec sanguis patrius, nec foeda voluptas. *969
Intactam thalami virtus divina puellam
sincero flatu per viscera casta maritat.
Incomperta ortus novitas iubet ut Deus esse
credatur Christus sic conditus; innuba virgo

¹ CCL CXXVI, 16.² CCL CXXVI, 48.³ CCL CXXVI, 62.⁴ CCL CXXVI, 92.

nubit Spiritui vitium nec sentit amoris.
 Pubertas signata manet, gravis intus, et extra
 incolumis, florens de fertilitate pudica
 iam mater, sed virgo tamen; maris inscia mater.
 Quid rennis? Quid inane caput, non credule, quassas?
 Angelus hoc sancto pronuntiat ore. Placetne
 credere, et angelicis aurem reserare loquellis?
 Ipsa coruscantis monitum sacra virgo ministri
 * credidit, atque ideo concepit credula Christum.
 Credentes nam Christus adit; dubitabile pectus
 sub titubante fide refugo contemnit honore.
 Virginitas et prompta fides Christum bibit alvo
 cordis, et intactis condit paritura latebris.

*970

PL
59, 970

Crede, quod emissus solio patris angelus infit;
 vel, si concretus liquidam de sidere vocem
 non capit auditus, mulier quid coniuge praegnans
 clamet anus, credens, et tandem sobrius audi.
 Mira fides! Utero puer interceptus anili
 virgineum dominum materno ex ore salutat
 primus, et infantem non natus nuntiat infans
 iam nostrum vagire sibi: nam pusio nondum
 norat, et ora deo reserabat garrula Christo.
 Promite secretos fastos: date, pandite librum,
 * evomuit spirante Deo quem sanctus Isaias.
 Percensere libet calamique revolvere sulcos,
 sidereis quos illa notis manus aurea duxit.
 Ite hinc, dum rutilos apices submissus adoro,
 dum lacrimans veneror, dumque oscula dulcia figo.
 Gaudia concipiunt lacrimas, dant gaudia fletum
 advenit promissa dies, quam dixerat iste
 adfore versiculus, cum virgo puerpera, teste
 haud dubie sponso, pacti cui cura pudoris,
 * edidit Emmanuelque meum me cernere fecit.¹

*971

*972

738

¹ CCL CXXVI, 96, 97, 98.

● PL 59, 845, 890, 899, 926, 929, 930, 941, 966, 972, 975, 1001.

● PL 60, 27, 28, 29, 101, 102.